

стосъ чи трѣбъ да работиме доде е день, защото кога доди нощъ не може никой да работи. День нарича христосъ чловѣческѣ животъ, а нощъ смъртныа часъ. Сирѣчь рекалъ: да правиме добро доде сме живи: защото подиръ смъртъ тж нищо не може да направиме, само ще чакаме заплата споредъ работиты. Тѣй като рекалъ христосъ, плуъ на землѣтъ и направилъ калъ съ пленкътъ си, за да покажи каква благодать (добрина) излѣзка отъ неговыте уста, и да увѣри какъ е той дѣто направи отъ прѣстъ първаго чловѣка Адама. Но и слѣпыа былъ за чѣдо, защо макаръ да былъ простъ чловѣкъ, но ималъ вѣрѣшка и отишелъ на Силоамскѣа кладенецъ безъ съмненіе (шѣпе), гдѣто го срещнали много чловѣцы по пѣтъа съ калны очи: защото Силоамскѣа кладенецъ былъ отвънъ Іерусалимъ, който излѣзалъ отъ молитвѣтъ на пророка Ісаіа. Защото когато царѣвалъ во Іерусалимъ царъ Езекиа, тога нѣкои язычници (дрѣговѣрцы) зели Іерусалимъ на обсада (масаре), и шѣхъ да измрѣтъ евреите за водъ: но пророкъ Ісаіа като сѣ помолилъ богъ, излѣзла тжзи вода. И който отивалъ съ пророковото повелѣніе, земалъ водъ колкото искалъ, а който отивалъ безъ неговото повелѣніе, ненамѣрвалъ тамо нити капка водъ. За тѣй и подиръ много време когато убилы евреите Ісаіа, погреблы го близо при този кладенецъ, за да не пресахнѣва. На този кладенецъ сѣ умылъ днешныа евангелскѣй слѣпецъ, който прогледалъ и прославилъ бога. И станало голѣмо чѣдо междѣ чловѣцыте, а когато убавилъ слѣпыа на евреите какъ прогледалъ, тѣ сѣ чѣдели и дѣмали: какъ е възможно чловѣкъ да направи тозо? тога слѣпыа рекалъ: азъ го познахъ какъ е чловѣкъ по рѣцетѣ съ които ми намаза очити, и по гласъ съ който ми рече да отида на Силоамскѣа кладенецъ, гдѣто сѣ умыхъ и прогледахъ. Това евреити като чѣлы, не сѣ чѣдели: защото завистѣта ги заслѣпила, но тѣрсили Исуса да го доведѣтъ предъ архіереите, да го съдетъ чи развале съботѣтъ, и не го намерихъ: защото Исусъ сѣ махналъ отъ тамо, едно за да угаси гнѣва на завистливыте евреи, а дрѣго за да не го хвалѣтъ предъ очите мѣ, заради чѣдото. И като не намерихъ Исуса, доведоха исцѣренныа слѣпецъ предъ фарисеите, които мѣ рекохъ: дай славѣ на бога, защо този нито е пророкъ, нито богъ, но грѣшенъ чловѣкъ, и питали го много пѣти, да не сѣ отрече отъ христа: но слѣпыа рекалъ на сичкити тамо фарисей: о невѣрни завистници, защо ма толко питате какъ ма исцѣри, и защо не помыслите, можели грѣшенъ чловѣкъ да направи това? чѣлы сте до сега да е отворилъ нѣкой слѣпы очи? вы отъ завистъ нещете да повървате, но азъ право вы казвамъ, какъ този ако не бѣше отъ бога, неможеше да направи това чѣдо. А фарисеите като видѣхъ чи не сѣ